یادداشت

درباره لایحه دوفوریتی اصلاح ماده ۱۰۶قانون مدیریت خدمات کشوری

آقای دولت؛ متناسب‌سازی همسان‌سازی نیست

یوسف مرتضائی، عضو شورای هماهنگی کانون‌های بازنشستگی

مخابرات سراسر کشور: زمانی که دولت توان اجرای ماده ۱۲۵ قانون مدیریت خدمات کشوری (ق‌م‌خ‌ک) یا ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی را ندارد، نمی‌تواند حقوق بازنشستگان را براساس نرخ تورم افزایش دهد، بنابراین مجبور است واژه‌های جدید را وارد ادبیات اداری و قانونی کشور کرده و خواسته و ناخواسته خودش را هم در بین واژگان برساخته سردرگم کند مانند دو واژه متناسب‌سازی و همسان‌سازی.

متناسب‌سازی: واژه متناسب‌سازی برای کاهش فاصله بین حقوق دریافتی شاغل و بازنشسته در ادبیات اداری و مصوبات قانونی استفاده می‌شود مانند بند «ر» ماده ۲۸ قانون برنامه هفتم.

طبق ماده ۱۲۵ (ق‌م‌خ‌ک) افزایش حقوق‌ها چه برای شاغلان دستگاه‌های اجرائی و چه بازنشستگان می‌بایست براساس نرخ تورم بوده و حقوق دریافتی بازنشسته ربطی به حقوق شاغل ندارد. وقتی دولت‌ها توان کنترل تورم را ندارند و کوتاه‌تر از دیوار بازنشستگان هم نیست، بنابراین ماده ۱۲۵ را مانند قانون برنامه ششم محاق می‌کنند، در نتیجه افزایش سنواتی حقوق نه براساس نرخ تورم بلکه براساس تصمیم دولت و توان اقتصادی کشوری انجام می‌شود. دولت مجبور است برای بهبود امور اجرائی دست به افزایش حقوق شاغلان با ایجاد انواع مزایای مختلف بزند که به مرور زمان باعث ایجاد فاصله معنادار بین حقوق دریافتی شاغلان با بازنشستگان می‌شود.

برای جبران این فاصله در مهرماه سال ۱۳۹۹ واژه متناسب‌سازی وارد ادبیات اداری و قانونی کشور شده و برخلاف تمامی قوانین استخدامی، افزایش حقوق بازنشستگان از نرخ تورم یعنی ماده ۱۲۵ (ق‌م‌خ‌ک) قطع و به میزان دریافتی شاغلان وصل می‌شود. بنابراین واژه متناسب‌سازی صرفا برای جبران عدم افزایش حقوق بازنشستگان براساس نرخ تورم یعنی عدم اجرای صحیح ماده ۱۲۵ (ق‌م‌خ‌ک) و ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی جایگزین شده است.

همسان‌سازی: اما واژه همسان‌سازی ناظر بر ماده ۱۰۶ (ق‌م‌خ‌ک) است؛ یعنی واژه همسان‌سازی برای همسان‌کردن دریافتی بین خود بازنشستگان است و ربطی به حقوق شاغلان یا نرخ تورم یا ماده ۱۲۵ (ق‌م‌خ‌ک) یا ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی ندارد. وقتی دولت فقط حقوق شاغلان را با افزایش انواع مزایا افزایش می‌دهد، این افزایش‌ها شامل کسورات بازنشستگی نمی‌شوند و شاغل در زمان بازنشستگی با کاهش دریافتی تا حدود ۵۰ درصد مواجه می‌شود. برای مثال شاغلی که ۴۰ میلیون تومان دریافتی دارد، در زمان بازنشستگی ۲۰ میلیون تومان دریافت می‌کند؛ چون اکثر مزایای دریافتی شاغلان مانند اضافه‌کاری شامل اقلام تحت کسورات بازنشستگی در ماده ۱۰۶ (ق‌م‌خ‌ک) نیست، اما قانون تأمین اجتماعی این معضل را ندارد و تمامی اقلام مدنظر در لایحه اصلاحی ماده ۱۰۶ (ق‌م‌خ‌ک) پیشاپیش در آن قانون لحاظ شده است؛ بنابراین دریافتی شاغل در هنگام بازنشستگی اختلاف معناداری نخواهد داشت.

لایحه اصلاحی: دولت لایحه دوفوریتی را برای افزایش بازه اقلام تحت کسورات بازنشستگی در ماده ۱۰۶ (ق‌م‌خ‌ک) تهیه و به مجلس تقدیم کرده است که تاثیرات خوبی برای بازنشستگان سنوات بعد خواهد داشت. هدف این نوشته ارزیابی خود پیشنهاد نیست، بلکه ادعای دولت بر اینکه «با اعمال این تغییرات دیگر نیازی به بودجه و قانون متناسب‌سازی نیست»، مورد نقد این نوشته است. درواقع دولت با اصلاح بازه ماده ۱۰۶ قصد دارد اقلام تحت کسورات در قانون مدیریت خدمات کشوری را با قانون تأمین اجتماعی همسان کرده و بین بازنشستگان دو قانون همسان‌سازی انجام دهد؛ بنابراین ادعای دولت بر اینکه اصلاح ماده ۱۰۶ (ق‌م‌خ‌ک) باعث خواهد شد دیگر نیازی به متناسب‌سازی نباشد، کاملا بلامحل است و شاهد این امر مصوبات قانونی درخصوص متناسب‌سازی توسط دولت برای بازنشستگان قانون تأمین اجتماعی است. نکته حائز اهمیت و کلیدی این است که بازنشستگان تأمین اجتماعی با داشتن همان بازه کسورات هنوز شامل متناسب‌سازی هستند؛ چون ماده ۹۶ در قانون تأمین اجتماعی رفتار مشابه با ماده ۱۲۵ (ق‌م‌خ‌ک) را دارد که دولت هیچ‌کدام از دو ماده فوق را صحیح اجرا نمی‌کند، لذا بازنشستگان تأمین اجتماعی مانند بازنشستگان دستگاه‌های دولتی در مهرماه سال ۱۳۹۹ و برای بار دوم در جزء ۲ بند «ر» ماده ۲۸ قانون برنامه هفتم طی سه سال به شکل ۴۰-۳۰-۳۰ متناسب‌سازی می‌شوند؛ که حاکی از آن است که متناسب‌سازی عملا ربطی به همسان‌سازی اقلام تحت کسورات ندارد.

فقط موقعی ادعای دولت می‌تواند درست باشد که افزایش‌های سنواتی همواره برابر ماده ۱۲۵ (ق‌م‌خ‌ک) و ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی براساس نرخ تورم و تأمین معیشت صورت گیرد. تا زمانی که افزایش‌های سنواتی براساس نرخ تورم انجام نمی‌شود، متناسب‌سازی حداقل راه ممکن برای ترمیم بخشی از حقوق مغفول‌مانده بازنشستگان است که گویا دولت با این ادعا در حال بستن تنها روزنه به دست نمایندگان مجلس است. دولت به جای اینکه برای اصلاح اشتباهات متناسب‌سازی اخیر که منجر به عدم متناسب‌سازی ۶۰۰ هزار بازنشسته در دستگاه‌های اجرائی شده است، تدبیری کند، عملا در حال پاک‌کردن صورت‌مسئله است.

امیدواریم که نمایندگان مجلس شورای اسلامی و فعالان محترم صنفی نسبت به دائمی‌کردن قانون متناسب‌سازی تا زمانی که افزایش‌های سنواتی براساس نرخ تورم نیست، اقدام کنند.

عکس: مهدی بلوریان

بودجه نهادهای فرهنگی در سال ۱۴۰۵ مطابق وعده مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری، تنظیم شده است؟

مواجهه محافظه‌کارانه با بودجه‌خواران

نوید خیرخواه: انتقاد از بودجه نهادهایی که خروجی شفاف ندارند، از محافل کارشناسی به تریبون رئیس‌جمهوری رسید و مسعود پزشکیان در شهریور امسال و در مراسم دیدار با مدیران رسانه‌ها گفت که: «تا دل‌تان بخواهد مؤسسات و بنیادهایی داریم که هیچ برون‌دادی ندارند ولی پول به اینها می‌دهیم. خوب! چرا باید به اینها پول بدهیم در حالی که معیشت مردم را نمی‌توانیم تأمین کنیم؟». او به صراحت تأکید کرد این پول‌ها باید صرف نان و نه حتی توسعه شود، چه رسد به اینکه به سازمان‌هایی دهند که به تعبیر او برون‌داد یا خروجی ندارند. پزشکیان در این مراسم گفت که «کارمان شده اینکه فقط به یک مشت بنیاد و سازمان الکی که به هیچ دردی نمی‌خورند پول بدهیم. به‌شان گفتم آقایون! این بساط باید جمع شود». پس از انتقاد شفاف رئیس‌جمهوری به نحوه بودجه‌ریزی، ۱۸۰ استاد دانشگاه و پژوهشگر اقتصاد و علوم اجتماعی در نامه‌ای سرگشاده به مسعود پزشکیان خواستار اصلاحات قیمتی همراه با سازوکارهای حمایتی برای دهک‌های کم‌درآمد و حذف بودجه زائد برخی نهادها شدند اما حالا مروری بر لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ نشان می‌دهد که نه‌تنها بودجه این نهادها حذف نشده که رشد هم داشته است به گونه‌ای که رشد ردیف اصلی بودجه برخی از این نهادها بیشتر از نرخ تورم است. آن‌هم در حالی پیشنهاد دولت برای افزایش حقوق و دستمزد کارمندان و بازنشستگان تنها ۲۰ درصد بوده که این رقم کمتر از نصف نرخ تورم است. هرچند که باید گفت بودجه ۱۴۰۵ را نه می‌توان یک شکست کامل دانست و نه یک موفقیت اصلاحی. این لایحه بیش از هر چیز تصویر دولتی را نشان می‌دهد که می‌خواهد تغییر ایجاد کند اما تمایلی ندارد هزینه این تغییر را یکباره بپردازد.

مروری بر بودجه سال آینده نهادهای فرهنگی

مسعود پزشکیان پیش از ورود به دولت بارها از وجود نهادهایی انتقاد کرده بود که به گفته او منابع عمومی را مصرف می‌کنند اما اثری متناسب با هزینه خود ندارند. این موضع فقط یک جمله سیاسی نبود بلکه مستقیما به مسئله عدالت بودجه‌ای و فشار معیشتی جامعه گره می‌خورد. انتظار عمومی این بود که دومین لایحه بودجه دولت جدید دست‌کم نشانه‌ای واقعی از این نگاه را منعکس کند، نه لزوما حذف گسترده بلکه یک تغییر قابل لمس در جهت‌گیری. وقتی لایحه بودجه ۱۴۰۵ از این زاویه خوانده می‌شود، نشانه‌های تغییر محدود است. دولت در این لایحه عملا تصمیم نگرفته میان حفظ یا کاهش بودجه نهادهای پرهزینه یکی را انتخاب کند. اغلب ردیف‌ها یا حفظ شده‌اند یا رشدی بیش از نرخ تورم داشته‌اند، این یعنی پیام احتیاط بر پیام اصلاح غلبه دارد. بررسی بودجه پیشنهادی دولت برای نهادهای فرهنگی در سال آینده نشان می‌دهد که بودجه بسیاری از این نهادها افزایش داشته است و بودجه برخی نهادها مانند سازمان حج و زیارت افزایش قابل توجه بالاتر از ۵۰۰ درصدی داشته و بودجه سازمان اوقاف و امور خیریه بالاتر از ۱۷۰ درصد، بنیاد ایران‌شناسی ۴۶ درصد و مؤسسه نشر آثار امام ۷۹ درصد رشد داشته است. همچنین بودجه قابل توجه صداوسیما که چند برابر بودجه برخی وزارتخانه‌هاست با ۲۰ درصد افزایش به ۳۳ هزار میلیارد تومان رسیده است. نگاهی به مجموع بودجه برخی نهادهای دیگر شامل ردیف اصلی بودجه و بودجه‌های فرعی هم حاکی از آن است که بودجه بنیاد سعدی از حدود ۱۰۰.۷ میلیارد تومان در قانون بودجه ۱۴۰۴ به حدود ۱۱۵.۹ میلیارد تومان در لایحه ۱۴۰۵ رسیده است. این افزایش در شرایطی رخ داده که هنوز گزارش روشنی از سنجش کارایی این نهاد منتشر نشده است. اگر منطق دولت کاهش تخصیص به نهادهای کم‌بازده بود این انتخاب به‌سختی قابل دفاع است.لایحه بودجه ۱۴۰۵ پاسخ مستقیمی به نقدهای قبلی رئیس دولت نمی‌دهد. دولت ترجیح داده در دومین سال فعالیت خود به جای اعمال اصلاح محسوس مسیر کم‌تنش را انتخاب کند. نتیجه این انتخاب فاصله‌ای است که میان گفتار پیشین و سند اجرائی امروز دیده می‌شود نه به صورت نمادین بلکه در خود عددها.

اعداد بزرگی که کوچک نمی‌شوند

اگر قرار باشد یک نهاد به‌عنوان نماد بن‌بست اصلاح بودجه معرفی شود، صداوسیما در صدر این فهرست قرار می‌گیرد. سازمانی که سال‌هاست با کاهش اعتماد عمومی و افت مستمر مخاطب مواجه است اما این افت هیچ‌گاه در سرفصل‌های بودجه‌ای آن منعکس نشده است. در قانون بودجه ۱۴۰۴ مجموع منابع این سازمان با احتساب ردیف‌های مختلف در حدود ۴۳ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شد. در لایحه بودجه ۱۴۰۵ این رقم به نزدیکی ۴۶هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان رسیده است. یعنی افزایشی قابل توجه در شرایطی که سطح انتقادات کارشناسی نسبت به عملکرد رسانه ملی به نقطه‌ای کم‌سابقه رسیده و حتی مدیران سابق این سازمان نیز از بحران کارآمدی آن سخن می‌گویند. مسئله فقط بزرگی عدد نیست بلکه شیوه توزیع آن است. ساختار بودجه صداوسیما چنان طراحی شده که امکان ردیابی دقیق منابع و مصارف را محدود می‌کند. اعتبارات این سازمان در چندین جدول بودجه‌ای پراکنده است؛ از ردیف‌های اصلی تا حمایت از تولیدات مستقل تا کمک‌های متفرقه و عناوین مکمل. این پراکندگی نه حاصل پیچیدگی مأموریت بلکه نتیجه یک الگوی دیرپا در بودجه‌نویسی است که نظارت را دور می‌زند و پاسخ‌گویی را به حداقل می‌رساند. در چنین چارچوبی انتظار اصلاح ساختاری نه واقع‌بینانه است و نه حتی در دستور کار دیده می‌شود. بودجه به جای آنکه ابزار اصلاح باشد به سپر محافظ وضع موجود تبدیل شده است. همین الگو درمورد سازمان تبلیغات اسلامی نیز قابل مشاهده است. در لایحه بودجه ۱۴۰۵ تعداد زیرمجموعه‌های درج‌شده این سازمان از ۱۵ مورد به ۱۲ مورد کاهش یافته و در نگاه اول تصور ساده‌سازی ساختار را القا می‌کند. اما این کاهش شکلی مانع از افزایش عدد نهایی بودجه تخصیصی نشده است. مجموع اعتبارات سازمان تبلیغات اسلامی با احتساب جداول مختلف به حدود هفت‌هزارو ۸۷۶ میلیارد تومان رسیده است، رقمی که نسبت به قانون ۱۴۰۴ رشد محسوسی دارد. این در حالی است که هم‌زمان بودجه دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم نیز از حدود ۹۱۴ میلیارد تومان به حدود ۹۹۶ میلیارد تومان افزایش یافته است. هم‌نشینی این دو عدد بار دیگر بحث قدیمی موازی‌کاری در حوزه فرهنگ را زنده می‌کند. نهادهایی که مأموریت مشترک دارند اما هیچ سازوکار روشنی برای ادغام وظایف یا حذف هم‌پوشانی‌ها تعریف نشده است. هر دو رشد می‌کنند بی‌آنکه کاهش در جای دیگر دیده شود. نتیجه آن است که اصلاح ساختار فرهنگی همچنان در حد یک وعده باقی می‌ماند و بودجه به جای تعیین اولویت تنها توزیع عادت را تکرار می‌کند. قرارگاه فرهنگی-اجتماعی بقیةالله نیز در همین منطق تثبیت، قابل تحلیل است. بودجه این قرارگاه در لایحه ۱۴۰۵ به حدود دوهزارو ۱۷۸ میلیارد تومان رسیده است. افزایشی که در کنار تداوم استفاده از ردیف ارزی مرتبط با منابع نفتی پرسش‌های جدی درباره شفافیت ایجاد می‌کند. ترکیب منابع ریالی و ارزی نه‌تنها نظارت را پیچیده می‌کند بلکه سنجش عملکرد را نیز دشوارتر می‌سازد. خروجی چنین ساختاری معمولا عددی بزرگ است بدون معیاری روشن برای ارزیابی اثربخشی. جامعة المصطفی العالمیه نیز با بودجه‌ای حدود هزارو ۸۶۳ میلیارد تومان همچنان در میان بالاترین دریافت‌کنندگان بودجه فرهنگی قرار دارد. در مقایسه با مجموع منابع سال قبل کاهش محدودی دیده می‌شود اما سطح اعتبار به اندازه‌ای بالاست که امکان طرح پرسش درباره اولویت‌های دولت را منتفی نمی‌کند. حتی اگر این نهاد مأموریتی فراملی داشته باشد، باز هم نسبت هزینه به فایده آن در شرایط تنگنای مالی کشور محل تردید است. در میان تمام این موارد تنها استثنا مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی است که بودجه آن از ۴۵۴ میلیارد تومان به حدود ۴۴۱ میلیارد تومان کاهش یافته است.

نقاط مثبت در سیاست بودجه‌ای پزشکیان

بودجه ۱۴۰۵ را نه می‌توان یک شکست کامل دانست و نه یک موفقیت اصلاحی. این لایحه بیش از هر چیز تصویر دولتی را نشان می‌دهد که می‌خواهد تغییر ایجاد کند اما تمایلی ندارد هزینه این تغییر را یکباره بپردازد. مسعود پزشکیان در موقعیتی قرار گرفته که هر تصمیم بودجه‌ای بلافاصله به یک پیام سیاسی تبدیل می‌شود. حذف واقعی بودجه نهادهای پرنفوذ می‌تواند تنش‌آفرین باشد و حفظ کامل وضع موجود نیز خطر فرسایش سرمایه اجتماعی را به همراه دارد. لایحه تلاشی است برای حرکت میان این دو قطب متعارض، تلاشی که هم نشانه احتیاط دارد و هم رگه‌هایی از واقع‌گرایی. آنچه در متن بودجه دیده می‌شود، بیشتر مدیریت تعارض است تا حل آن. ردیف‌ها جابه‌جا شده‌اند، برخی اعتبارات تجمیع شده و شکل ارائه ارقام تا حدی تغییر کرده اما حذف واقعی بسیار محدود است. همین فاصله میان شعار حذف بودجه‌خورها و آنچه در جداول آمده، محور اصلی نقدهاست. با این حال دولت سعی نکرده اصلاح را به یک واقعه ناگهانی تبدیل کند. پرهیز آگاهانه از شوک بودجه‌ای را می‌توان یکی از انتخاب‌های اصلی لایحه دانست. تجربه سال‌های گذشته نشان داده حذف دفعی بودجه نهادهای خاص اغلب به بازگشت پرهزینه‌تر همان ارقام از مسیر مجلس منتهی شده و از این منظر انتخاب مسیر تدریجی بیش از آنکه محافظه‌کاری باشد، نوعی محاسبه سیاسی است. در کنار این احتیاط، نشانه‌هایی از تلاش برای سامان‌دادن به وضعیت موجود نیز دیده می‌شود. کاهش آشفتگی اسمی در جداول متفرقه نسبت به قانون بودجه ۱۴۰۴ ازجمله این موارد است. پراکندگی ردیف‌ها کمتر شده و تصویر منسجم‌تری از هزینه‌های فرهنگی ارائه شده است. این تغییر اگرچه عدد نهایی را کوچک نکرده اما شفافیت را تا حدی افزایش داده است. شفافیتی که شرط اولیه هر اصلاح بعدی است و بدون آن حتی نقد دقیق نیز ممکن نیست. یکی دیگر از وجوه قابل توجه لایحه ۱۴۰۵ پرهیز از خلق نهاد یا مأموریت بودجه‌ای تازه است. دولت ترجیح داده با همین ساختار پرمسئله کار کند و تعهد جدیدی به بودجه سال‌های بعد اضافه نکند. در شرایطی که کسری مزمن به مسئله اصلی دولت تبدیل شده این تصمیم را می‌توان یک امتیاز دانست، حتی اگر به معنای تحمل سازوکارهای قدیمی و پرهزینه باشد. هم‌زمان تابوی کاهش بودجه هرچند محدود نیز در چند مورد شکسته شده است. کاهش اعتبار مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی از ۴۵۴ میلیارد تومان به حدود ۴۴۱ میلیارد تومان از نظر عددی چشمگیر نیست اما نشان می‌دهد دولت حاضر است ثبت عدد پایین‌تر را لااقل در سطح لایحه بپذیرد، حتی اگر بداند در فرایند بررسی ممکن است اصلاح یا جبران شود. ثبت عدد خود بخشی از سیاست است و این پیام برای دومین بودجه دولت پزشکیان اهمیت نمادین دارد.

بااین‌همه فاصله میان نیت دولت و قضاوت افکار عمومی همچنان باقی است. جامعه، بودجه را با نیت نمی‌سنجد بلکه با عدد قضاوت می‌کند. به‌خصوص آنکه تجربه سال‌های گذشته نشان داده مجلس در مواجهه با بودجه نهادهای فرهنگی و رسانه‌ای غالبا نقش افزایشی ایفا کرده است. اگر این الگو در بررسی لایحه ۱۴۰۵ نیز تکرار شود، ارقام فعلی نه سقف بلکه کف نهایی خواهند بود و دراین‌صورت بار سیاسی شکاف میان شعار و عمل بیش‌ازپیش متوجه دولت خواهد شد. شاید مهم‌ترین نقطه مثبت این لایحه صداقت عددی آن باشد. بودجه ۱۴۰۵ تلاش نکرده با پنهان‌سازی یا انتقال گسترده اعتبارات تصویر کوچک‌تری از دولت ترسیم کند. ارقام بزرگ همان جایی ایستاده‌اند که باید باشند و همین موضوع امکان نقد عینی را فراهم کرده است. این بودجه نه اصلاح‌گرایانه است و نه نمایشی، بلکه گزارشی نسبتا صریح از محدودیت‌های قدرت اجرائی در ایران است. می‌توان گفت لایحه ۱۴۰۵ بیش از آنکه برنامه تغییر باشد، نقطه شروع گفت‌وگو درباره تغییر است. دولتی که با زبان نقد وارد قدرت شد، در دومین لایحه مالی خود تعادل را بر تقابل ترجیح داده است. این انتخاب ممکن است برای افکار عمومی قانع‌کننده نباشد و از منظر اصلاح ساختاری ناکافی به نظر برسد، اما اگر به انباشت تدریجی اصلاح منجر شود، می‌تواند مقدمه مسیری باشد که در بودجه‌های بعدی جسورتر ادامه پیدا کند. داوری نهایی اما همچنان با عددهاست و عددهای این لایحه فعلا روایت اصلاحی محتاطانه و در میانه راه را بازگو می‌کنند.

بودجه ۱۴۰۵ را نه می‌توان یک شکست کامل دانست و نه یک موفقیت اصلاحی. این لایحه بیش از هر چیز تصویر دولتی را نشان می‌دهد که می‌خواهد تغییر ایجاد کند اما تمایلی ندارد هزینه این تغییر را یکباره بپردازد

یادداشت

تحولات ونزوئلا و تأثیر آن بر بازار نفت

آیزاک سعیدیان. تحلیلگر اقتصادی: تحولات اخیر نشان می‌دهد که دونالد ترامپ همچنان راهبرد فشار حداکثری علیه دولت نیکلاس مادورو را به‌عنوان یکی از محورهای سیاست خارجی خود دنبال می‌کند و هدف اصلی، تضعیف ونزوئلا به‌عنوان یک بازیگر مستقل در بازار انرژی است. در صورت تشدید این روند و کاهش استقلال تصمیم‌گیری کاراکاس، ایالات متحده می‌تواند نقش پررنگ‌تری در مدیریت عرضه نفت سنگین و تنظیم توازن بازار جهانی نفت ایفا کند.

از منظر اقتصاد ایران، این تحول می‌تواند پیامدهای منفی قابل‌توجهی به همراه داشته باشد. ونزوئلا و ایران، هر دو، در سال‌های اخیر در شرایط تحریمی، در یک جبهه مشترک نفتی و ژئوپلیتیکی قرار داشته‌اند و تضعیف یکی از این بازیگران، عملا موقعیت چانه‌زنی دیگری را نیز تضعیف می‌کند. کاهش قدرت ونزوئلا به معنای کاهش تعداد بازیگران مستقل و همسو در برابر سیاست‌های انرژی‌محور آمریکا است؛ موضوعی که دست واشنگتن را برای اعمال فشار بیشتر بر بازار و قیمت‌ها بازتر می‌کند. در چنین شرایطی، توان ایران برای استفاده از نفت به‌عنوان اهرم اقتصادی و سیاسی محدودتر می‌شود. افزایش نفوذ آمریکا بر عرضه نفت سنگین، می‌تواند رقابت‌پذیری نفت ایران را در بازارهای غیررسمی و خاکستری کاهش داده و مسیرهای دورزدن تحریم‌ها را پرهزینه‌تر و پرریسک‌تر کند. این مسئله به طور مستقیم بر درآمدهای ارزی کشور، تراز حساب جاری و ثبات بازار ارز اثرگذار خواهد بود. در سطح کلان‌تر، فشار مضاعف بر درآمدهای نفتی، انعطاف‌پذیری سیاست‌گذار اقتصادی در ایران را کاهش می‌دهد؛ به‌ویژه در حوزه‌هایی مانند تأمین کسری بودجه، مدیریت نقدینگی و کنترل تورم. به بیان دیگر، هرگونه افزایش تسلط آمریکا بر بازار نفت، نه‌تنها یک تهدید انرژی، بلکه ریسکی ساختاری برای ثبات اقتصاد کلان ایران محسوب می‌شود که می‌تواند اثرات آن با وقفه زمانی در بازار ارز، تورم و رشد اقتصادی نمایان شود.

خبر

سوریه میزبان اسکناس‌های جدید

رئیس بانک مرکزی سوریه گفت: این کشور، از اول ژانویه ۲۰۲۶ (یازدهم دی ماه)، جایگزین اسکناس‌های قدیمی با اسکناس‌های جدید را آغاز خواهد کرد.

به گزارش ایسنا، عبدالقادر حصریه با معرفی واحد پول جدید تاریخ فرایند جایگزینی را تعیین می‌کند. منابع آگاه در آگوست به خبرگزاری رویترز گفتند: این کشور اسکناس‌های جدیدی منتشر و دو صفر از واحد پول خود را حذف خواهد کرد تا اعتماد عمومی به واحد پول سوریه که به‌شدت کاهش ارزش یافته است را بازگرداند. این اقدام با هدف تقویت پوند سوریه پس از سقوط قدرت خرید آن به پایین‌ترین سطح خود انجام می‌شود.

رئیس بانک مرکزی سوریه گفت: این عملیات از طریق جایگزینی روان و منظم انجام خواهد شد، بانک‌داران امیدوارند که این اقدام نگرانی‌ها درباره افزایش تورم ناشی از ارز جدید را کاهش دهد و از کاهش بیشتر قدرت خرید سوری‌ها که درحال‌حاضر تحت فشار قیمت‌های بالا قرار دارند، جلوگیری کند.

به گفته خبرگزاری رویترز، او افزود که به‌زودی در کنفرانس مطبوعاتی، مقررات و سازوکارهای دقیق را تشریح خواهد کرد.

مناقصه عمومی یک مرحله ای به روش معمولی همراه با ارزیابی کیفی(نوبت اول)

شرکت ملی حفاری ایران

مشخصات مناقصه :

نام مناقصه گزار	شماره تقاضا/ مناقصه	شرح تقاضا	شماره فراخوان	مبلغ برآورد (ریال/ارز)	مبلغ تضمین
شرکت ملی حفاری ایران	۰۳۳۲۱۹۲	قطعات یدکی موتور کاترپیلار	۲۰۰۴۰۹۳۹۸۵۰۰۱۰۱۳	۷۴/۱۵۲/۰۰۰/۰۰۰	۳/۷۰۸/۰۰۰/۰۰۰

روش ارزیابی : بر اساس کسب حداقل امتیاز مربوط به معیارهای موجود در استعلام های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می شود، انجام می گردد.(حداقل امتیاز ۵۰)
توضیحات: در صورت نیاز گواهینامه های مورد و ... نیاز درج گردد.

تاریخ شروع دریافت : توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ۱۰ روز پس از آن ادامه خواهد داشت .
محل دریافت : سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir
آخرین مهلت : ☑ ۲۰ روز پس از آخرین روز دریافت اسناد
تاریخ شروع : (از ۱۴۰۴/۱۰/۰۸ لغایت ۱۴۰۴/۱۰/۲۰)
تحویل اسناد : (۱۴۰۴/۱۱/۰۵)

انواع تضامین قابل قبول : ضمانتنامه بانکی و یا ضمانتنامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران (شماره شبا IR ۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶) و سایر تضامین های معتبر در آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۵۹ ت / ۱۲۳۴۰۲ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ مورد قبول و پذیرش می باشد.
مدت اعتبار پیشنهاد/ تضمین : ۹۰ روز (برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد)

تذکر : تحویل اسناد به شرکت: کلیه پیشنهادات در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir بارگزاری گردد و اصل ضمانت نامه به آدرس اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه – شرکت ملی حفاری ایران – ساختمان پایگاه عملیاتی – طبقه اول پارت B – اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس ۳۴۱۴۸۵۶۹ – ۳۴۱۴۸۵۸۰-۰۶۱ تحویل گردد.
• کانال های اطلاع رسانی شرکت ملی حفاری ایران : http://sapp.ir/nidc_pr www.nidc.ir
• شناسه آگهی : ۲۰۷۴۲۵۴
• نوبت اول : ۱۴۰۴/۱۰/۰۶ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۱۰/۰۷
۶۱۶۵

نوبت دوم

آگهی ارزیابی کیفی
مناقصه شماره ۳۸-۱۴۰۴ یک مرحله ای

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان همدان
(سهامی خاص)

موضوع مناقصه : گازرسانی به نهضت ملی مسکن بارودواب ۲ (امیرکبیر) شهرستان نهاوند
شرح مختصر کار:
۱-مبلغ برآورد اولیه ۳۹/۵۵۰/۶۵۴/۷۸۱ (سی و نه میلیارد و پانصد و پنجاه میلیون و ششصد و پنجاه و چهار هزار و هفتصد و هشتاد و یک) ریال
۲- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۱/۹۷۷/۵۳۳/۰۰۰ (یک میلیارد و نهصد و هفتاد و هفت میلیون و پانصد و سی و سه هزار) ریال می باشد.
۳-مدت اجرای پروژه ۱۵۰ روز می باشد .
۴- متقاضیان باید عضو سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir باشند.
۵- متقاضیان حداقل باید دارای رتبه از سوی سازمان مدیریت برنامه ریزی (۵ تاسیسات تجهیزات) باشند.
۶- حداقل امتیاز ارزیابی کیفی مناقصه گران ۶۵ می باشد.
۷- قیمت متناسب پیشنهاد دهندگان بر اساس دستورالعمل ارزیابی مالی و قیمت متناسب صنعت نفت (فرایند دامنه قیمت) تعیین می گردد.
۸- اسناد ارزیابی باید در قالب فقط یک فایل که با نام شرکت مناقصه گر می باشد بارگذاری شود.
مهلت ، زمان و محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی توسط متقاضیان شرکت در مناقصه :
از تاریخ درج آگهی به مدت ۶ روز از ساعت ۱۵/۰۰ روز یکشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۳۰ از سامانه تدارکاتی الکترونیکی دولت (ستاد) ایران به آدرس www.setadiran.ir
مهلت ، زمان و محل بارگزاری اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران :
حداکثر تا ساعت ۰۹/۰۰ صبح روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۲ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ایران خواهد بود.
نشانی محل و کدپستی مناقصه گزار:
همدان، میدان شیرسنگی ، ساختمان سردار شهید علی چیت سازیان شرکت گاز استان همدان – کد پستی ۶۵۱۵۷۸۶۵۷۶
تلفن : ۴- ۳ ۸۲۶۰۵۷۱ ، ۸ – ۳ ۸۲۶۱۰۷۵ ، دورنویس : ۳۸۲۵۶۲۰۷ = ۰۸۱
آدرس اینترنت : WWW. nigc-hm . ir
آدرس: همدان، میدان شیرسنگی،شرکت گاز استان همدان
تلفن : ۴- ۳ ۸۲۶۰۵۷۱ ، ۸ – ۳ ۸۲۶۱۰۷۵ ، دورنویس : ۳۸۲۵۶۲۰۷ = ۰۸۱
آدرس اینترنت : WWW. nigc-hm . ir
شناسه آگهی : ۲۰۷۸۲۸۲ م الف : ۳۲۶۶
نوبت اول : ۱۴۰۴/۱۰/۰۳
نوبت دوم : ۱۴۰۴/۱۰/۰۶
روابط عمومی شرکت گاز استان همدان
۶۱۴۰